

[Jens Møller.]

Med hensyn til enkeltheder kan jeg henvise til, hvad der er blevet sagt af ordførerne for partiet venstre og det konservative folkeparti.

Kristeligt folkeparti vil deltage positivt i arbejdet i udvalget.

Mølgaard (DR):

For at tale mildt skal jeg sige, at vores sympati i retsforbundets gruppe over for det lovforslag, der her er fremsat, kan være på et ganske ringe areal, men det skal også erkendes, at vi er i en gevaldig klemme, fordi vi har nogle regler, som ikke på nogen måde skaber tilfredsstillende vilkår for denne boligsektor.

Vores modstand imod såvel lovforslaget som den gældende lovgivning på området gælder det forsøg på styring, som man i høj grad lægger op til både over for det almennyttige byggeri i almindelighed og i retning af at så og så mange ressourcer specielt skal stilles til rådighed for fremskaffelse af værelser. Vi mener, at et fornuftigt boligmarked også ville indebære, at boligselskaber selv kunne vurdere, hvad behovet var til de priser, man kunne producere til. Det skal erkendes, at der er lang vej, før vi når denne situation, men vi tvivler på, at dette lovforslag bidrager til, at vi bevæger os frem mod denne naturlige markedssituation på boligområdet.

Hvis man føler, at der er et behov – og det er der i øjeblikket – for at yde støtte til unges boligforbrug under uddannelsen, mener vi ikke støtten skal gives til bestemte boligformer, men som et tilskud til de pågældende, som de så selv må anvende på boligforbrug, hvad enten det er i et kollektiv, på et kollegium, på et værelse eller sågar derhjemme. Vi er ikke tilhængere af at forsøge at styre valget af boligform blandt de unge i bestemte baner, heller ikke i kollegiebaner, ad tilskudsvejen.

Vi har en god portion skepsis over for de styreformer, som man lægger op til i dette lovforslag, og som der er udtrykt megen sympati for fra anden side; når vi har den skepsis, er det fordi vi ikke rigtig kan se nytten af at etablere disse organer overalt. Vi tvivler på, at de kommer til at tjene noget praktisk formål.

Som flere ordførere har været inde på, er der efter lovforslagets fremsættelse adskillige flere åbne spørgsmål, end der er besvarede spørgsmål, og dem vil vi naturligvis gerne studere nærmere, inden vi låser os fast i en endelig stillingtagen over for lovforslaget.

Steen Folke (VS):

Vores ordfører, hr. Wilhjelmsen, er også forhindret i at kommentere dette forslag, og i stedet skal jeg komme med nogle få bemærkninger om det.

Det er jo i det væsentlige en genfremsættelse af det forslag, som i sin tid blev fremsat af venstre, og dengang havde den socialdemokratiske ordfører nogle særdeles kritiske bemærkninger til overs for det. Jeg må nok give hr. Johan Philipsen ret i, at den socialdemokratiske ordfører i dag heller ikke kunne svinge sig op til den store begejstring for forslaget, og jeg vil da gerne sige, at hvis der deri ligger en antydning fra hr. Kaj Poulsens side af, at han godt vil være med til at forhindre, at forslaget bliver gennemført i den foreliggende form, så skal han i hvert fald ikke mangle vores støtte til det.

Alle her ved jo, hvordan det er gået med kollegiebyggeriet i den seneste tid. Det har hastigt nærmet sig nul. Og det forslag, der er fremsat her, indebærer ingen som helst garanti for, at man får et tilfredsstillende kollegiebyggeri i gang.

Den finansieringsordning, som foreslås gennemført, indebærer heller ikke nogen som helst garanti for, at man kan fremstille kollegieværelser til en leje, som de studerende, de uddannelsessøgende vil være i stand til at betale. Det er oplagt, sådan som situationen er for øjeblikket, at en masse studerende har meget store vanskeligheder ved at betale de huslejer, der kræves, og de foranstaltninger, der træffes efter dette forslag, vil ikke løse problemet med at skabe et huslejeniveau, som studerende med de støttemuligheder, de har i dag – og som i øvrigt er helt utilstrækkelige – vil kunne honorere.

Der er flere borgerlige ordførere, der har glædet sig over en enkelt ting i forslaget, nemlig at de studerendes indflydelse i kollegiebestyrelserne nu skal beskæres væsentligt. Både fremskridtspartiets ordfører og venstres ordfører var inde på dette. Jeg deler ikke deres glæde og fornøjelse over, at man lægger op til det. Hr. Johan Philipsen talte om, at de unge ikke har magtet opgaven osv. Jeg mener overhovedet ikke, det er det, der er tale om. Der er tale om, at de unge forsøger at medvirke til at skaffe nogle løsninger, som er af en sådan art, at de studerende virkelig kan betale de huslejer, der kommer ud af det, og så længe de staten ikke ønsker at medvirke til de ordninger,